

פרדימה על האדם ויישן וכו', מה זה ויסגר? פתח רבי שמעון ואמר: ויריחו טבורה ומסגרת, מה זה ויריחו? זהה היריח שהוא הגוף שלה, הקאה מכת הפלך, שהיא הנקודה שלה, סגרת ומסגרת מבפנים כמו זה: כ.

ובשביליה נאמר לעממת המסגרת תהיין הטבעת וגומר, מה זה הטבעת? אלו שני האזנים של הלב, שהם עגלים בטבעות, והלב הויא לשמאלו, בך השלחן צרייך לשמאלו, שלחן באפונן. לכתים לבדים, מה זה לכתים? אלו שני בתיהם הלב. מה זה לבדים? אלו שתי הפליות, שנייהם בחוץ, עליהם נאמר וڌي תואם מלמטה, שני פנוי ראה, וחדרו יהיו מימים על ראשו, ומושום ששמיעעה תלואה בלב, פרשיה בעלי המשנה הלב שומע.

בא וראה, נאמר באלו הוא ויקח, ולאחר כך ויבן יהו"ה אלהים את האלע. מה זה ויבן? אלא בנה בניתי בית זבל לך וגומר, והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה. שני בתיהם הלב, הם שני בנינים של הפטוחה הנה, זהו שפתותם והבית בהבנתו - זה בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה - זה בית שני, וכנגודם אמר בנה בניתי - שני בניים, אחד נקרא הבניון של האם העליונה, והשני הבניון של האם התחתונה.

וזוד ויבן, לשון ואבנה גם אני ממנה, הבניון של יבום, וכן מושגנהה הזו היא סגורה ובמסגרת, אך צריכה הבית, שהיא בהורלה, להיות סגורה ומסגרת בבית אביה, בתולה ואיש לא ירעעה. ותרד העינה זו בת העין, סוגרת ומסגרת בעין, ושלשה גונים סובכים אותה, ועליהם ידעה (שם כד טז). ותרד העינה דא בת עינא,

יהו"ה אלהים פרדימה על האדם ויישן וכו', מאי ויסגור, פתח רבי שמעון ואמר, ויריחו סוגרת ומסוגרת (יהושעטו). מאי ויריחו, דא איהי יריח דאייהי גופא דילה, אמתא מברפתא דמלכָא, דאייהי נקודה דילה, סוגרת ומסוגרת מלגאו, בגונא דא כ.

ובגניתה אתרמר (שםות כ) לעממת המסתגרת תהינייה הטבעות וגומר, מיי הטבעות אלין תרין אוידניין דילבָא דאיןון עגolian בטבעות, ולבָא איהו לשמאלא, ה כי פתורא צרייך לשמאלא, שלחן באפונן, לכתים לבדים (שם). מיי לכתים איןון תרי בתி לבָא, מיי לבדים איןון תרין כלין, פרויהו לבָר, עלייהו אתרמר (שם כד) וקיי חאמם מלמטה, תרי בנפי ריאה, ויחדיו יהיו תמים על ראשו, ובגין דشمיעעה פלייא בילבָא, אוקמויהו מארי מתניתין הלב שומע.

הא חזי, אתרמר בהאי צלע (בראשית ב כב) ויקח, ולבתר ויבן יהו"ה אלהים את האלע, מיי ויבן, אלא (מלכים א ח יז) בנה בניתי בית זבל לך וגומר, והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה, קרא, הדא הוא דכתיב (שם ז) והבית בהבנתו דא בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה דא בית שני, ולקבליהו אמר בנה בניתי תרין בניין, חד את קריית בניינה דאימא עלאה, ותניינה בניינה דאימא תפאה.

זוד ויבן, לישנא ואבנה גם אני ממנה (בראשית ל י), בניינה דיבום, וכמה דהאי נקודה איהי סוגרת ומסוגרת, ה כי צריכה ברפתא דאייהי בתולה, למיהו סגורה ומסוגרת בבית אביה, (שם כד) בתולה ואיש לא ידע (שם כד טז). ותרד העינה דא בת עינא,